

[Frede Nielsen.]

mange Tilfælde drejede sig om relativt smaa Beløb, og det undrer mig i og for sig ikke, at de siger nej og taler meget stærke Ord, saa længe de af gode og ansete danske Mænd fremstilles, som om de er Martyrer, Genstand for Brutalitæt, Prusseri o. s. v. Man maa spørge: Er det Brutalitæt, er det Galehus, naar Tyskerne som andre danske Statsborgere kan faa 50 pCt. til Byggeri af nye Skoler og kan faa indtil 80 pCt. af Driftsudgifterne dækket? Jeg ved, at der var grundtvigske Friskoler og andre saadanne Foretagender, som førte deres Skoler igennem i Generationer for et Tilskud, saa vidt jeg ved, paa 25—30 pCt., disse Friskolekredse, der samtidig opretholdt en frikirkelig Ordning — og saa taler man om Brutalitæt, naar Tyskerne selv skal dække 20 pCt. af Driftsudgifterne ved deres Skoler! Disse Frihedens Vogtere, som jeg her sigter til, disse danske Mænd med deres alt for voldsomme Ord og ganske ubillige Angreb paa Danmarks Holdning virker ikke fremmende for Ro og Nøgtternhed, og jeg beklager meget dybt denne Kampagne. Den forsyner netop de skarpeste, mest uforsonlige blandt det tyske Mindretal med Argumenter og hemmer Væksten netop af de Kræfter inden for Tyskheden, som vil bygge noget nyt op paa loyalt og demokratisk Grundlag. Jeg tror paa Muligheden af Genskabelse af et fordrageligt Forhold mellem Nationaliteterne, men det, der skader dette Forhold, er ikke de Ordninger, der er skabt dernede, det er den Kampagne, som visse Kredse stadig kører frem med. Vi trænger i Sønderjylland i høj Grad til Ro, til Stabilitet, til Samling om de mange nye Opgaver, der ligger dernede.

Hvad angaar Sydslesvig, er det forstaaeligt, at Spændingen vedvarer. Dette Problem er jo mere kompliceret, mere dybt indgribende, end det var i 1920. Det er ikke min Hensigt med de Bemærkninger, jeg vil gøre her, at rejse ny Kamp, ny Diskussion her i Tinget, men jeg ønsker at gøre visse Bemærkninger, som jeg finder temmelig nødvendige.

Jeg minder om, at der her i Tinget naaedes Enighed mellem det meget store Fler-tal om 9. Juli-Erklæringen og om Svaret til England. Vi har Lov til at fastslaa, at begge Dele var baaret af Interesse for Dansk-

heden i Sydslesvig, begge afspejlede Viljen til Hjælp og Støtte og repræsenterede det, der kunde opnaas Enighed om i dette Spørgsmaal, og det burde have været respekteret som Danmarks officielle Politik. Det er understreget, ikke blot fra socialdemokratisk Side, men ogsaa fra Støttepartierne Side, at saadan burde det have været. Det konservative Folkepartis Ordfører, det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, udtalte her i Tinget den 23. Oktober Tilfredshed med Resultatet angaaende Svaret til England og sagde saa — jeg beder igen om Til-ladelse til et Par Citater:

„Jeg synes, at Situationen kræver, at man erkender Resultatet og nøje efterlever de Retningslinier, som her er blevet angivet.“

Og Ordføreren for Det radikale Venstre, det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard, pegede i sin Tale paa den Styrke, der ligger i den opnaaede Enighed, og advarede stærkt mod hasarderede Fortolkninger af Noten. Han rettede et meget stærkt Angreb paa den Fortolkning, der var blevet forsøgt i det nye Regeringsblad „København“. „København“ havde med bombastiske Overskrifter fastslaaet, at der nu var Enighed om, at Grænsen ikke ligger fast, og fortsatte sine Fortolkninger paa denne Linie. Det kom til at ligge saadan i Tiden, der fulgte, at Retningslinierne ikke blev efterlevet, saaledes som det ærede Medlem Hr. Christmas Møller og det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard og vi fra socialdemokratisk Side havde ønsket. Regeringsbladet fortsatte sine hasarderede Fortolkninger. Den højtærede Statsminister blev her i Tinget to Gange spurgt, om han godkendte denne Fortolkning i sit eget Regeringsblad. Han undlod at svare, Uklarheden blomstrede videre.

Med Hensyn til Det konservative Folkeparti er Forholdet jo det, at efter at det ærede Medlem Hr. Christmas Møller er blevet afløst som Ordfører i det sydslesvigske Spørgsmaal, er der uægtelig kommet Skred i Tingene. Baade det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft, der nu er Ordfører i dette Spørgsmaal, og Partiets Formand, det ærede Medlem Hr. Fibiger, er gaaet ind i en Slutspurt saa voldsom, at jeg tænker, den højtærede Statsminister bliver forpustet. Det ærede Medlem Hr. Fibiger stillede sig paa Det konservative Folkepartis Møde for-